

Den Afgift, som Udvalget af samme Grund i det følgende foreslaar lagt paa Skraa og Snus, bør formentlig ogsaa gennemføres ved en Stempling af Pakningerne.

Fakturaafgiften paa Cigarer og Cigarillos har Udvalget underkastet en indgaaende Drøftelse for derved at faa klaret, om den i samme Udstrækning som Stempelbaandsafgiften sikrer en ligelig Beskatning efter dens tilgrundliggende Principper, som ogsaa i Tobakskommissionens Betænkning er udførligt behandlede.

Man har været enig om, at Bestemmelserne om den særlige Form for Beskatning af de saakaldte Særmærker bør bortfalde som stridende mod Ligeligheden. Herefter vil Afsætningsprisen for den, der afsætter Varerne til videre Forhandling i Detailsalg — med Bibeholdelse iøvrigt af de gældende Regler for indførte Varer — altid være den afgiftspligtige Værdi. Denne skal som nu opgives ved Prislister saaledes, at deri anførte Varer tilbydes hele Virksomhedens Kundekreds, og Afgiften bliver ens for alle.

Med Hensyn til de udfyldende Bestemmelser om Berigtigelse af Varer, der ikke omsættes en gros, foreslaar man det nuværende Fradrag 20 pCt., hvorved en til Varens Detailpris svarende afgiftspligtig Værdi udfindes, fastsat i Loven. For yderligere at sikre mod Omgaaelse af Lovens Hensigt foreslaar man, at den gældende Regel om Afgiftens Beregning efter Detailprisen i Tilfælde, hvor et Detailudsalg »helt eller delvis tilhører den paagældende Fremstiller, Indfører eller Grosserer (Mellemandler)«, skærpes saaledes, at den nævnte Beskatningsmaade ogsaa kommer til Anvendelse, naar den paagældende Virksomhed er interesseret i Udsalgets økonomiske Udbytte, og hvor et eller flere Udsalg er stillede paa tilsvarende Maade overfor en Virksomhed, der berigtiger Cigarer og Cigarillos til dem. Udvalget mener hermed at have taget Hensyn til de mulige Forskydninger, som i Øjeblikket kan tænkes at fremkomme i Forretningslivet, og som kunde påvirke Fakturaskattens Sikkerhed og Ligelighed.

Beskatningens Højde.

Udvalget er i sin Drøftelse af Størrelsen af de forskellige Afgifter gaaet ud fra, at Tobaksbeskatningens samlede Udbytte i det væsentlige skal bibeholdes uforandret, og har stillet sine Forslag i Overensstemmelse hermed, idet det dog ikke har kunnet tage noget Hensyn til den Forandring i Varenes Fordeling over de forskellige Afgiftsklasser, som fremtidige Bevægelser i Varepriserne kan foraarsage. Beregningen over det forventede Udbytte har man bygget paa Statistiken over Fremstilling, Indførsel og Afgiftsberigtigelse i Aaret 1920, idet man dog i videst mulig Omfang har taget Hensyn til de for den forløbne Del af Aaret 1921 foreliggende Oplysninger.

Udvalget stiller Forslag om, at Afgiften paa Cigarer og Cigarillos nedsættes noget, og at den derved fremkomne Indtægtsnedgang for Staten dækkes ved Stempelafgift paa den nu afgiftsfri Røgtobak og paa Skraa og Snus. Man har beregnet den samlede Nedgang i Cigaraafgiften til ca. 3 Millioner Kroner og foreslaaet, at dette Beløb fordeles med 1½ Million Kroner paa Røgtobak og 1½ Million Kroner paa Skraa og Snus.

Den ved Tobaksafgiftsloven af 21. December 1918 fastsatte Skala for Afgiften paa Cigarer og Cigarillos inddeler Cigarerne i fem Afgiftsklasser med en Afgift paa 5, 12½, 25, 37½ og 50 pCt. af den afgiftspligtige Engrosværdi. Denne Afgiftsskala har efter Erhvervets enstemmige Udsagn haft den Ulempe, at Afstanden mellem de enkelte Satser er saa stor, at Forandringer i Omkostninger, særlig Arbejds løn, naar de bevirkede Varenes Overgang fra en Klasse til en anden, har fremkaldt saa stærke Forskydninger i Varepriserne, at Markedet forstyrredes derved. Der har derfor fra Fagets Side gentagne Gange været fremsat Ønske om at faa Forskellen mellem Afgiftsklasserne udjævnet